

УНИВЕРСИТЕТ ЗА НАЦИОНАЛНО И СВЕТОВНО СТОПАНСТВО
Духът прави силата

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

ГЛОБАЛИЗАЦИЯ vs. РЕГИОНАЛИЗАЦИЯ

Изготвил:

Проверил:

София, 2018

УВОД

Земното кълбо се свива с напредъка на технологиите и нарастващата взаимозависимост между държавите. В този свят не е много трудно да се открият многобройните слабости в и нежелани ефекти от системата на "глобализираните" международни отношения.

Основната теза е, че регионализмът е изграждащ блок за постигането на успешен "глобализиран свят" и по този начин двете трябва да се насърчават взаимно.

1. ОСОБЕНОСТИ НА ГЛОБАЛИЗАЦИЯТА

Критиците на глобализма в икономиката считат, че увеличаването на дела на услугите за сметка на пряката производствена дейност е деформация. Те водят до излишен лукс, неравномерно в географски аспект развитие и социална несправедливост.

За бързата глобализация на икономиката спомагат няколко основни фактора, които водят до още по-мащабното ѝ развитие. Това дава нов тласък за усъвършенстването и разширяването на влиянието им:

1. развитие и разширяване на възможностите на транспорта и комуникациите;
2. сближаване политиките на отделните държави и взаимните им стопански интереси;
3. разширяване на образователния и културния обмен между страните и континентите ;
4. разпространение на езиците на големите икономики в световен мащаб.

В същото време глобализацията на икономиката поражда редица заплахи и рискове. Те се коренят главно в проблемите с климата и световната политика.

По отношение на проблемите с климата съществуват редица способности за постигане на равновесие и преодоляването на заплахите:

1. да се повиши коефициента на полезно действие на горивото, използвано от транспортните средства, и на други видове горива, заложи в производството.
2. Да се преустанови масовата сеч на горите и особено на тропическите гори.
3. Да се организират и финансират световни кампании по залесяване и засаждане на горски масиви.
4. Вместо използването на твърдо гориво да се усъвършенстват алтернативни способности за производство на енергия.

5. Да се намали производството на химични средства, разрушаватщи озоновия слой.

6. Да се неутрализира влиянието на киселинните дъждове, засягащи цялата планета в резултат на прекомерното замърсяване на атмосферата с киселинни газове, серен диоксид, азотни оксиди, въглероден диоксид и др. Това води до промени в химичния състав на почвата, която при взаимодействие с киселинните дъждове се обогатява с лесно усвоими от растенията отровни вещества. Промените в химическия състав на растенията води до натрупване на токсични вещества и елементи, а с биологичния кръговрат на веществата чрез храната те попадат в организма на човека и животните.

7. Да се насърчава въвеждането на „чисти технологии” в индустрията и енергетиката за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, както и да се утвърждават добри земеделски практики в селското стопанство, като постепенно се преустановява използването на технологии, които причиняват вредни въздействия върху околната среда.

8. Да се осигури по-здравословна околна среда за по-добро качество на живот, при което степента на предизвиканото от човешката дейност замърсяване да не оказва съществено влияние и да не представлява риск за здравето на хората.

9. Да се обезвреждат отпадъците от химическата промишленост и радиоактивните отпадъци от атомната промишленост, които се превръщат в истинско бедствие за планетата, без да се нанася вреда на природата. Процесът на управление на токсичните и радиоактивни отпадъци включва събирането, транспортирането, депониране, съхранение и обезвреждане.

10. Да се ограничи запустяването, което е особено тревожно в развиващите се страни, където ежегодно се унищожават около 11 млн. хектара гори. Процесът на изсичане на горите е много опасен, защото главната част от производството на кислород във въздуха е от тях.

11. Да се ограничи в дългосрочен план загубата на биологично разнообразие, което предполага ползване на екосистемните услуги по начин, позволяващ запазването и повишаването на екологичните, икономическите и социалните функции на природата.

Натрупаните дисбаланси в политическите и икономическите отношения между страните и регионите в световен мащаб се проявяват като „бюджетни дупки”, негативна динамика на пазарите, тежко състояние на банковата система, излизащото извън разумните предели ниво на дълга към БВП в развитите страни. Заедно с това далеч не са